

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 29. Jänner 1942.

14. Stück.

Preis: K 1.60.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 29. ledna 1942.

Cena: K 1.60.

Částka 14.

Inhalt: (33 und 34.) 33. Verordnung über den gezahlten Urlaub für Arbeitnehmer. — 34. Verordnung über die Einführung von Urlaubskarten und Urlaubsmarken im Baugewerbe und in den Bau-
nebenberufen.

Obsah: (33. a 34.) 33. Nařízení o placené dovolené pro zaměstnance. — 34. Nařízení o zavedení lístků a známek pro dovolenou ve stavební živnosti a ve vedlejších stavebních živnostech.

33.

Regierungsverordnung vom 18. Dezember 1941

über den gezahlten Urlaub für Arbeitnehmer.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotectors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

(1) Jeder Arbeitnehmer, welcher Arbeiten oder Dienste auf Grund eines Arbeitsverhältnisses leistet und diese nicht bloß als Nebenbeschäftigung oder gelegentlich verrichtet, hat in jedem Kalenderjahr einmal Anspruch auf einen bezahlten Erholungsurlaub.

(2) Neu eingestellten Arbeitnehmern steht erstmalig Urlaub in dem Kalenderjahr zu, in dem die Wartezeit erfüllt ist. Die Wartezeit wird nach sechsmonatiger ununterbrochener Beschäftigung in demselben Unternehmen (bei demselben Arbeitgeber) erfüllt. Eine Unterbrechung der Beschäftigung während der Dauer von nicht mehr als sechs Wochen hemmt die Wartezeit, ohne sie jedoch zu unterbrechen, wenn der Arbeitnehmer die Arbeit oder den Dienst in demselben Unternehmen oder bei demselben Arbeitgeber wieder aufgenommen hat und inzwischen nicht anderwärts beschäftigt war.

Vládní nařízení ze dne 18. prosince 1941 o placené dovolené pro zaměstnance.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. stí. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

(1) Každý zaměstnanec, který vykonává práce nebo služby na základě poměru pracovního a nevykonává je pouze jako vedlejší zaměstnání nebo příležitostně, má v každém kalendářním roce jednou nárok na placenou dovolenou na zotavenou.

(2) Nově přijatým zaměstnancům přísluší v kalendářním roce dovolená teprve, splní-li čekací dobu. Čekací doba jest splněna šesti-měsíčním nepřetržitým zaměstnáním v témže podniku (u téhož zaměstnavatele). Přerušeni zaměstnání po dobu ne delší šesti týdnů staví, avšak nepřerušuje čekací dobu, nastoupil-li zaměstnanec opět práci nebo službu u téhož podniku nebo zaměstnavatele a nebyl-li mezitím jinde zaměstnán.

(3) Scheidet ein Arbeitnehmer vor dem 1. Mai aus, so besteht kein Urlaubsanspruch; ist der Urlaub bereits gewährt, so kann die gezahlte Urlaubsvergütung nicht zurückgefordert werden. Der Urlaubsanspruch bleibt jedoch für jene Arbeitnehmer bestehen, die seit ihrer Einstellung noch keinen Urlaub gehabt und die Wartezeit erfüllt haben.

§ 2.

(1) Der Urlaub beträgt im Jahre:

a) bei den im Bergbaue auf vorbehaltene Mineralien (§ 3 a. B. G.) und in dessen Nebenbetrieben (§ 131 a. B. G.) beschäftigten Arbeitern (Arbeiterinnen) mit einer Beschäftigung im Bergbaue von wenigstens 6 Monaten (§ 1, Abs. 2) bis einschließlich zu 5 Jahren . . . 6 Tage,
von 5 bis zu 10 Jahren 7 Tage,
von 10 bis zu 15 Jahren 10 Tage,
von mehr als 15 Jahren 12 Tage;

b) bei anderen Arbeitnehmern mit einer ununterbrochenen Beschäftigung in demselben Unternehmen (bei demselben Arbeitgeber) von wenigstens 6 Monaten bis einschließlich zu 10 Jahren . . . 6 Tage,
von 10 bis zu 15 Jahren 7 Tage,
von mehr als 15 Jahren 8 Tage.

Die Sonn- und Feiertage werden in den Urlaub eingerechnet und gezahlt.

(2) In ununterbrochen betriebenen Unternehmen, bei denen sich der Arbeitstag mit dem Kalendertage nicht deckt, entfallen auf den Urlaub so viele Schichten, als in der für den Urlaub bestimmten Zeit absolviert werden würden.

(3) Die Jugendlichen bis zu ihrem 16. Lebensjahre haben nach dreimonatigem ununterbrochenem Arbeits(Lehr)verhältnis in demselben Unternehmen oder bei demselben Arbeitgeber Anspruch auf einen gezahlten Erholungsurlaub im Ausmaße von 15 Tagen im Jahre, Jugendliche vom 16. bis zum 18. Lebensjahre im Ausmaße von 12 Tagen, wobei Sonn- und Feiertage in den Urlaub eingerechnet und gezahlt werden. Entscheidend für das Ausmaß des Urlaubs ist das Alter des Jugendlichen am 1. Januar jenes Kalenderjahres, in dem ihm der Urlaub gewährt wird.

(4) Unterbrechung der Beschäftigung gilt bei Berechnung der Urlaubsdauer als Be-

(3) Odchází-li zaměstnanec z pracovního poměru před 1. květnem, nepřísluší mu nárok na dovolenou. Byla-li však dovolená již poskytnuta, nelze požadovati nazpět zaplacení náhrady za dovolenou. Nárok na dovolenou přísluší však oněm zaměstnancům, kteří po svém nastoupení do zaměstnání neměli ještě dovolené a splnili čekací dobu.

§ 2.

(1) Dovolená činí v roce

a) u dělníků (dělnic) v hornictví na vyhrazené nerosty (§ 3 ob. hor. zák.) a jeho vedlejších závodech (§ 131 ob. hor. zák.) při zaměstnání v hornictví v délce alespoň 6 měsíců (§ 1, odst. 2) až včetně 5 let . . . 6 dnů,
od 5 do 10 let 7 dnů,
od 10 do 15 let 10 dnů,
přes 15 let 12 dnů;

b) u ostatních zaměstnanců při nepřetržitěm zaměstnání v téžže podniku (u téhož zaměstnavatele) alespoň 6 měsíců až včetně 10 let . . . 6 dnů,

od 10 do 15 let 7 dnů,
přes 15 let 8 dnů.

Neděle a svátky se započítávají do dovolené a platí se za ně.

(2) V závodech nepřetržitě provozovaných, pokud pracovní den nekryje se s kalendářním dnem, připadá do dovolené tolik směn, kolik by se jich propracovalo v době, určené pro dovolenou.

(3) Mladiství ve věku do 16 let mají po nepřetržitěm tříměsíčním pracovním (učebním) poměru v téžže podniku nebo u téhož zaměstnavatele nárok na placenou dovolenou na zotavenou ve výměře 15 dní, mladiství od 16 do 18 let ve výměře 12 dní, při čemž se neděle a svátky do dovolené započítávají a platí se za ně. Rozhodným pro výměru dovolené jest věk mladistvého 1. ledna kalendářního roku, v němž se mu dovolená poskytne.

(4) Prerušeni zaměstnání platí pro určení délky dovolené za dobu zaměstnání, pokud

schäftigungszeit, sofern sie im Einzelfall 3 Monate nicht übersteigt. Darüber hinaus wird die Zeit, die ein Arbeitnehmer infolge Krankheit oder Unfall versäumt, in die für das Ausmaß des Urlaubs entscheidende Zeit eingerechnet. Die Entschuldigungsgründe sind nachzuweisen. Die Zeit früherer Beschäftigung in demselben Unternehmen oder bei demselben Arbeitgeber wird, soweit die Urlaubsdauer von der Beschäftigung in demselben Unternehmen (bei demselben Arbeitgeber) abhängt, bei der Berechnung der Urlaubsdauer angerechnet, wenn das Arbeitsverhältnis nicht länger als ein Jahr unterbrochen war.

(5) Von der in demselben Unternehmen oder bei demselben Arbeitgeber verbrachten Lehrzeit wird für die Berechnung der Urlaubsdauer die Zeit von höchstens einem Jahr eingerechnet.

§ 3.

Anspruch auf Urlaub gebührt nicht, sofern der Arbeitnehmer in demselben Kalenderjahre bereits von einem anderen Arbeitgeber Urlaub erhalten hat. Der Arbeitnehmer ist verpflichtet, dem Arbeitgeber bekanntzugeben, ob und in welchem Ausmaße er bereits in demselben Jahre einen Erholungsurlaub hatte.

§ 4.

(1) Die Bestimmungen dieser Verordnung finden auf Saisonarbeiter, auf die Arbeiter im Baugewerbe und in den Baunebengewerben, ausschließlich der Lehrlinge, ferner auf Heimarbeiter, auf die Kategorien von Arbeitnehmern, für die der Urlaub durch besondere Gesetze oder Regierungsverordnungen festgesetzt ist, auf die Protektoratsbediensteten, auf die Bediensteten von Unternehmungen des Reiches oder des Protektorates sowie auf andere öffentliche Bedienstete, deren Urlaub durch Vorschriften der Protektorats-Zentralbehörden oder durch andere Dienstvorschriften geregelt ist, keine Anwendung.

(2) Die Bestimmung des Absatzes 1 über eine besondere Regelung des Urlaubs gilt nicht für die Berg- und Hüttenwerke des Protektorates.

§ 5.

(1) Die Arbeitszeit, die in dem Jahre der Erteilung des Urlaubs vor dessen Antritt ohne begründete Entschuldigung versäumt wurde, wird von der Urlaubszeit in diesem Jahre abgerechnet; ebenso wird die Arbeitszeit, welche nach dem Urlaube derart ver-

v jednotlivém případě nepřesahuje 3 měsíce. Doba nad to, kterou zaměstnanec zameškal pro nemoc nebo úraz, započítává se do doby rozhodné pro výměru dovolené. Omluvné důvody jest prokázati. Pokud délka dovolené závisí na délce zaměstnání v témže podniku (u téhož zaměstnavatele), přihlíží se k době dřívějšího zaměstnání v témže podniku nebo u téhož zaměstnavatele při určení délky dovolené, nebyl-li tento pracovní poměr přerušen na déle než 1 rok.

(5) Z učební doby, ztrávené v témže podniku nebo u téhož zaměstnavatele, započítává se pro určení délky dovolené nejvýše 1 rok.

§ 3.

Nárok na dovolenou nepřísluší, dostal-li zaměstnanec v témže kalendářním roce dovolenou již od jiného zaměstnavatele. Zaměstnanec je povinen oznámiti zaměstnavateli, zda a v jaké výměře měl již v témže roce dovolenou na zotavenou.

§ 4.

(1) Ustanovení tohoto nařízení nevztahují se na sezonní zaměstnance, na zaměstnance ve stavební živnosti a ve vedlejších stavebních živnostech, vyjma učně, dále na domácké dělníky, na kategorie zaměstnanců, pro které dovolená jest stanovena zvláštními zákony nebo nařízenými, a na zaměstnance protektorátní, zaměstnance podniků říše a Protektorátu a na jiné veřejné zaměstnance, jichž dovolená je upravena předpisy ústředních úřadů Protektorátu nebo jinými služebními předpisy.

(2) Ustanovení odstavce 1 o zvláštní úpravě dovolené neplatí pro báňské a hutnické závody Protektorátu.

§ 5.

(1) Pracovní doba, která byla v roce, v němž se uděluje dovolená, před jejím nástupem zanedbána bez důvodné omluvy, odečte se od doby dovolené v tomto roce; rovněž se odečte pracovní doba, jež byla zanedbána takto po dovolené, od dovolené v příštím roce, a to

säumt wurde, von dem Urlaube im nächsten Jahre abgerechnet, und zwar in beiden Fällen ohne Entschädigung. Lehrlinge verlieren ferner den Urlaubsanspruch, wenn sie aus eigenem Verschulden und ohne Entschuldigung die Gewerbeschule nicht ordentlich besucht haben.

(2) Der Arbeitgeber ist verpflichtet, die nach Absatz 1 vorzunehmende Anrechnung mit dem Vertrauensrat, Sprecher der Deutschen oder Betriebsausschuß (Betriebsrat) durchzuberaten. Die erfolgte Anrechnung hat der Arbeitgeber dem Arbeitnehmer unverzüglich mitzuteilen und dem Arbeitsamt anzuzeigen.

§ 6.

(1) Dem Arbeitnehmer gebührt für jeden Tag des Urlaubs außer allen ihm rechtswirksam zustehenden Zulagen eine dem durchschnittlichen Verdienste einer Arbeitsschicht der letzten drei Monate unmittelbar vor dem Antritt des Urlaubs entsprechende Lohnentschädigung, sofern vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministerien nichts anderes festgesetzt ist.

(2) Die Gewährung einer Geldentschädigung an Stelle des Urlaubs ist grundsätzlich unzulässig. Sie kann nur dann gewährt werden, wenn der Arbeitnehmer seinen Urlaub infolge Beendigung seines Arbeitsverhältnisses nicht mehr antreten kann. Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung kann in besonderen Fällen Ausnahmen zulassen. Darüber hinaus wird der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung ermächtigt, für die Dauer des Krieges entweder allgemein allen Unternehmungen und Betrieben oder einzelnen Gruppen dieser Unternehmungen und Betriebe die Abgeltung des Urlaubs in Geld durch Kundmachung im Amtsblatt zu bewilligen.

(3) Die Naturalbezüge werden, sofern sie für die Urlaubszeit eingestellt oder nicht bezogen werden, in die Entschädigung eingerechnet und nach Analogie der Bestimmung des § 11 des Gesetzes vom 9. Oktober 1924, Slg. Nr. 221, über die Versicherung der Arbeitnehmer für den Fall der Krankheit, der Invalidität und des Alters in der Fassung der dasselbe abändernden und ergänzenden Rechtsvorschriften in Geld bewertet.

(4) Die angeführte Entschädigung ist an dem üblichen Auszahlungstage zahlbar. Der Geldwert der Naturalbezüge ist im Vorhinein für die ganze Urlaubszeit zahlbar.

v obou případech bez náhrady. Učňové ztrácejí dále nárok na dovolenou, nenavštěvovali-li řádně z vlastní viny a bez omluvy živnostenskou školu.

(2) Zaměstnavatel je povinen projednati s radou důvěrníků, s mluvčím německých zaměstnanců nebo se závodním výborem (závodní radou) odpočítání bezdůvodně promeškané pracovní doby od dovolené, které podle odstavce 1 hodlá provést. Provedené odpočítání má zaměstnavatel neprodleně sdělit zaměstnanci a zaslati úřadu práce.

§ 6.

(1) Zaměstnanci náleží za každý den dovolené mimo veškeré po právu mu příslušející přídavky náhrada mzdy, odpovídající průměrnému výdělků jedné směny posledních tří měsíců bezprostředně před nastoupením dovolené, pokud není ministerstvem sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministerstvy nic jiného stanoveno.

(2) Poskytování peněžitě náhrady místo dovolené je zásadně nepřípustno. Peněžitou náhradu jest možno poskytnouti jen, nemůželi zaměstnanec pro skončení pracovního poměru dovolenou již nastoupiti. Ministerstvo sociální a zdravotní správy může ve zvláštních případech připustiti výjimky. Mimo to jest ministr sociální a zdravotní správy zmocněn povolit po dobu války vyhláškou v úředním listě buď všeobecně všem podnikům a závodům nebo jen jednotlivým jejich skupinám náhradu dovolené v penězích.

(3) Naturální požitky, pokud se na dobu dovolené zastavují anebo se nevyberou, se do peněžitě náhrady započítají a oceňují se v penězích podle obdoby ustanovení § 11 zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří, ve znění právních předpisů jej měnících a doplňujících.

(4) Uvedená náhrada jest splatna v obvyklém výplatním dnu; peněžitá náhrada naturálních požitků jest splatná předem za celou dobu dovolené.

(5) Der Urlaub unterbricht das Arbeitsverhältnis nicht und es sind daher für die Urlaubszeit die Sozialversicherungsbeiträge zu entrichten.

§ 7.

(1) Der gezahlte Urlaub gebührt denjenigen nicht, die in dem Jahre, in dem sie sonst Anspruch auf den Urlaub hätten, vor dessen Antritt aus wichtigen Gründen, welche den Arbeitgeber nach den Rechtsvorschriften zur Lösung des Arbeitsverhältnisses ohne Kündigung berechtigten, aus der Arbeit entlassen wurden oder die den Urlaub ohne Grund nicht angetreten haben.

(2) Während des Urlaubs darf der Arbeitnehmer keine dem Urlaubszweck widersprechende Erwerbstätigkeit ausüben. Handelt er dieser Bestimmung zuwider, so entfällt der Anspruch auf Urlaubsvergütung und sind bereits gezahlte Urlaubsvergütungen zurückzuerstatten.

(3) Bei einem Betriebsurlaub haben die Arbeitnehmer, die noch keinen Urlaubsanspruch oder einen Urlaubsanspruch von kürzerer Dauer, als der Betriebsurlaub beträgt, erworben haben, Anspruch auf Beschäftigung oder Bezahlung des ausfallenden Verdienstes, wenn aus betrieblichen Gründen die Möglichkeit einer Beschäftigung während des Betriebsurlaubs nicht gegeben ist. Die Arbeitnehmer sind über Verlangen des Arbeitgebers zur unentgeltlichen Nacharbeit der während des Betriebsurlaubs entlohnten, aber nicht in ihren Urlaub fallenden Arbeitszeit verpflichtet. Erwerben die Arbeitnehmer im laufenden Kalenderjahr noch den Urlaubsanspruch oder einen längeren, die Dauer des Betriebsurlaubs übersteigenden Urlaubsanspruch, so ist ihnen die während des Betriebsurlaubs bezahlte nicht in ihren Urlaub fallende Freizeit auf den Urlaub anzurechnen.

§ 8.

(1) Der Urlaub ist in der Regel in der Zeit vom 1. Mai bis Ende September zu erteilen, mit Ausnahme der Saisonbetriebe und der landwirtschaftlichen Unternehmungen.

(2) Die Einteilung des Urlaubs bestimmt nach Anhörung des Vertrauensrates, Sprechers der Deutschen oder Betriebsausschusses (Betriebsrates) die Betriebsleitung (der Arbeitgeber) unter möglichster Berücksichtigung der Wünsche der Arbeitnehmer.

(5) Dovolená nepřerušuje pracovní poměr a platí se tudíž za dobu dovolené příspěvky sociálně-pojišťovací.

§ 7.

(1) Placená dovolená nepřísluší těm, kteří v roce, kdy na dovolenou by měli jinak nárok, byli před jejím nastoupením propuštěni z práce z důležitých důvodů, které opravňují zaměstnavatele podle právních předpisů zrušiti pracovní poměr bez výpovědi, nebo kteří ji bez důvodu nenastoupili.

(2) Během dovolené nesmí zaměstnanec vykonávati žádnou výdělečnou činnost, odporující účelu dovolené. Jedná-li proti tomuto ustanovení, odpadá nárok na náhradu dovolené a zaplacenou již náhradu dovolené jest vrátiti.

(3) Při závodní dovolené mají zaměstnanci, kteří nemají dosud nároku na dovolenou, nebo mají nárok na dovolenou kratší, než činí dovolená závodní, nárok na zaměstnání nebo zaplacení ušlého výdělku, nelze-li jim ze závodních důvodů poskytnouti zaměstnání v době závodní dovolené. Zaměstnanci jsou však povinni na žádost zaměstnavatele napracovati bezplatně pracovní dobu, kterou dostali zaplacenou v době závodní dovolené, ale která nespadá do doby jejich dovolené. Získali-li zaměstnanci v běžném kalendářním roce ještě nárok na dovolenou anebo na delší dovolenou než závodní, započte se jim do jejich dovolené volná doba, která jim byla zaplacená po dobu závodní dovolené a která do jejich dovolené nespadá.

§ 8.

(1) Dovolená udílí se zpravidla v období od 1. května do konce září mimo závody sezonní a podniky zemědělské.

(2) Rozvrh dovolené určuje správa závodu (zaměstnavatel) po slyšení rady důvěrníků, mluvčího německých zaměstnanců nebo závodního výboru (závodní rady), pokud možno s největším ohledem na přání zaměstnance.

(3) Die Urlaube sind in der Regel ohne Unterbrechung, in besonderen Fällen in zwei Abschnitten zu erteilen. Der einzelne Arbeitnehmer kann freiwillig und im Einvernehmen mit dem Arbeitgeber den Urlaub in Teilen und zu verschiedenen Zeiten absolvieren.

(4) Für bestimmte Gattungen von Unternehmungen mit ununterbrochenem Betrieb kann das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung durch Kundmachung im Amtsblatt eine andere Urlaubseinteilung treffen.

§ 9.

Den zum Besuche der Gewerbeschule verpflichteten Lehrlingen ist der Urlaub in der Regel in der Zeit zu erteilen, in der an diesen Schulen nicht unterrichtet wird.

§ 10.

Minder günstige Bestimmungen über den gezahlten Urlaub sind rechtsunwirksam.

§ 11.

Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung wird ermächtigt, durch Kundmachung im Amtsblatt Bestimmungen über die Verwendung der durch den Arbeitgeber bei Durchführung der Bestimmungen des § 5 und des § 7, Abs. 2, eingesparten Beträge zu erlassen.

§ 12.

Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung wird ermächtigt, durch Kundmachung im Amtsblatt den Urlaub und die Bedingungen für die Erteilung des Urlaubs für die Heimarbeiter festzusetzen.

§ 13.

(1) Diese Verordnung tritt am 1. Jänner 1942 in Kraft; sie wird vom Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

(2) Mit dem Tage des Inkrafttretens dieser Verordnung treten das Gesetz vom 1. Juli 1921, Slg. Nr. 262, betreffend die Einführung eines gezahltenurlaubes für die bei der Gewinnung vorbehaltenen Mineralien beschäftigten Arbeiter, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 19. Dezember 1940,

(3) Dovolené bud'ěž zpravidla udíleny v nepřetržité souvislosti, ve zvláštních případech ve dvou obdobích. Jednotlivý zaměstnanec může si z vlastní vůle a v dohodě se zaměstnavatelem vybrati dovolenou po částech a v různých obdobích.

(4) Pro určité druhy závodů s nepřetržitým provozem může ministerstvo sociální a zdravotní správy stanoviti vyhláškou v Úředním listě jiný rozvrh dovolené.

§ 9.

Učňům, povinným návštěvou živnostenských škol, budiž udílena dovolená zpravidla v době, kdy se na těchto školách nevyučuje.

§ 10.

Méně výhodná ustanovení o placené dovolené jsou právně neúčinná.

§ 11.

Ministerstvo sociální a zdravotní správy se zmocňuje, aby vydalo vyhláškou v Úředním listě předpisy, jak má býti použito částek ušetřených zaměstnavatelem při provádění ustanovení § 5 a § 7, odst. 2.

§ 12.

Ministerstvo sociální a zdravotní správy se zmocňuje, aby stanovilo vyhláškou v Úředním listě dovolenou a podmínky pro udělení dovolené pro domácí dělníky.

§ 13.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1942; provede je ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

(2) Dnem účinnosti tohoto nařízení zrušuje se zákon ze dne 1. července 1921, č. 262 Sb., kterým se zavádí placená dovolená pro dělníky při dolování na vyhrazené nerosty, ve znění vládního nařízení ze dne 19. prosince 1940, č. 91 Sb. z roku 1941, a zákon ze dne 3. dubna 1925, č. 67 Sb., kterým se zavádí pla-

Slg. Nr. 91 vom Jahre 1941, und das Gesetz vom 3. April 1925, Slg. Nr. 67, betreffend die Einführung eines gezahlten Urlaubes für Arbeitnehmer, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 22. Februar 1940, Slg. Nr. 237, außer Kraft.

Dr. Hácha m. p.

Dr. Krejčí m. p.

Ježek m. p.

Dr. Kalfus m. p.

Dr. Kapras m. p.

Dr. Kratochvíl m. p.

Dr. Kamenický m. p.

Čipera m. p.

Bubna m. p.

Dr. Klumpar m. p.

cená dovolená pro zaměstnance, ve znění vládního nařízení ze dne 22. února 1940, č. 237 Sb.

Dr. Hácha v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Kamenický v. r.

Čipera v. r.

Bubna v. r.

Dr. Klumpar v. r.

34.

Regierungsverordnung vom 18. Dezember 1941

über die Einführung von Urlaubskarten und Urlaubsmarken im Baugewerbe und in den Baunebengewerben.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotectors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung wird ermächtigt, im Einvernehmen mit dem Ministerium für Industrie, Handel und Gewerbe, dem Ministerium für öffentliche Arbeiten, dem Verkehrsministerium und dem Ministerium für Landwirtschaft den Urlaub für Arbeitnehmer im Baugewerbe und in den Baunebengewerben durch Einführung von Urlaubskarten und Urlaubsmarken durch eine Kundmachung im Amtsblatte zu regeln.

§ 2.

In der vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung nach § 1 zu erlassenden Kundmachung wird bestimmt, welche Gewerbezweige im Sinne dieser Verordnung als Bau- und Baunebengewerbe anzusehen sind. Durch die Kundmachung werden insbesondere auch die Bedingungen für die Erteilung

Vládní nařízení

ze dne 18. prosince 1941

o zavedení lístků a známek pro dovolenou ve stavební živnosti a ve vedlejších stavebních živnostech.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

Ministerstvo sociální a zdravotní správy se zmocňuje, aby v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností, ministerstvem veřejných prací, ministerstvem dopravy a s ministerstvem zemědělství upravilo vyhláškou v Úředním listě dovolenou dělníkům ve stavební živnosti a ve vedlejších stavebních živnostech zavedením lístků a známek pro dovolenou.

§ 2.

Ve vyhlášce ministerstva sociální a zdravotní správy podle § 1 vydané se stanoví, která živnostenská odvětví jest ve smyslu tohoto nařízení míti za živnost stavební a za vedlejší stavební živnosti. Vyhláškou budou zejména také upraveny podmínky pro udělení dovolené, výměra dovolené, hodnota vlepova-